

BORSSZEM JANKÓ

VÉDERŐ
CONVERSIÓ.
REGÁLE VÁLTSÁG.
BIRŐI FELELŐSSÉG.

Gazda. No legényeim, szerencsésen betetőztük az asztagot.
A—nyi. Mi meg majd csépeljük!

Előfizethetni a kiadó-hivatalban: Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj: **Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.**

Egyes szám 18 kr.

Két potentát.

Azt mondják: gyűlöli a sajtót
 Az ifju Vilmos; ez lehet.
 A hódolatnak mutat ajtót
 A minap ez a gyűlölet.
 A polgármester ur bebókol,
 Kis hija, hogy kezet nem esókol —
 Ő s küldöttsége »höchst loyál« —
 S majdnem kidobja a király.

Berlin jó nyárspolgára kérdi:
 Ó mért kapám e nyaklevest?
 Okát, — így hallja, ám nem érti —
 A czéda sajtóban keresd!
 »Se sajtó nem vagyok, se czéda,
 Bár olvasok ujságot néha;
 Bin weder Fräulein, weder schön, —
 Kömmt ungerügt nachhause geh'n.«

Credóba így jutott Pilátus,
 Berlin polgára orrhoz így.
 Nagy bár hatalmad, burkus státus,
 Ne félj, nem környez sok irígy.
 Bár trónodon friss, új erő ül,
 Kit mind szeretnének látni hőszül, —
 Még egy pár ilyen jelenet —
 És kész a burkus operett.

Néhány polgárt lehet lefőzni,
 Mert egy s a más lap rosszat ír; —
 A sajtót nem lehet legyőzni,
 Győzhetlen az, mig van papír;
 Amig van toll, van nyomda, eszme —
 Sosines a sajtó dolga veszve.
 Bár polgármester ur kikap: —
 Él s ír tovább ezernyi lap.

Él s ír tovább, — amaz silányul,
 Emelkedetten s jól emez;
 Az egyik pénzért, kéjleányul,
 A másik elvet zengedez;
 Van olyan is, mely durva, sértő,
 De van eszes, tréfához értő —
 S együtt a nagy sokadalom
 Világraszóló hatalom.

Ha gyűlölt, — egy király gyűlölje,
 Ki hozzá méltó, nagy s erős;
 De aki a sajtót megölje, —
 Nem született még az a hős.
 Ám a király, ki ezt belátva,
 A polgármestert csapja hátba
 S azt véli: ez már diadal,
 Az legalább is — fiatal.

Burkus király! Ó türd a tentát
 S a nyomdafestéket te el.
 Az nálad is nagyobb potentát,
 Mely vagy lesujt, vagy fölemel.
 S ne bántsd Berlinnek nyárspolgarát,
 Ne adja az meg annak árát,
 Hogy van ki téged is bírál,
 Te leghatalmasabb király.

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

☆ Oztot már holottam, hojd wasser elront o weint. De megfordolva: eztet sak sopán nálonk lehetséges.

☆ O lopok osztot irnak, hojd onnál o vosóti felfordolásnál o czár sak sopán o lábára kopta ed harzsalást. Nu, én osztot jonitok, hojd ottul o bolesettul jobban megfájdolta o czár feje, mint o lába.

☆ Ógy gandalam, hojd oz otán oz új türvényg otán tüp lesz oz ed éves ünkéntelen, mint o két éves ünkéntes.

☆ Jonitom osztot is, hojd ezen tól oz edéves ünkéntesség fagja lenni ezotánd ed privilegium, omi ki fagja mogát terjedni o kétévesekre.

☆ Szegényg czár! O nihilisztok nyogtolonul emelgetik oz ü fejüket, és ü nem todjo oz üvét nyógodtan lehojtoni.

☆ Nodjon jonós nekem oz o sok fináncz operáczión. Mindig eszembe jotjo rólo oz otolsó arvosi operáczión, okitül lehet hojd feljójol — de oz is lehet, hojd belehol o beteg.

☆ Ho eddig volták ünkéntesek, ezotánd még jobban morodnok ünkéntesek, mert ezotánd volóban o tiszt orak ünkingyitül fagják föggni.

☆ O vóllás és bevóllás küzte oz o különbség, omi o hit és o hitel küzte.

☆ Sikkosztás Temesvárba, — Mégis osztot mandanak, hojd Temesvár nem okorjo mogát modjorosodni.

A „Muszáj!“ naptárból.

Alkudozás.

A kis Boriska. — Adja má! ide ezt a bábút tiz t!ajczálon, ifjúl!

Hasenlauf Ellás. — Micsede? Tiz krojczáron? Tiz krojczárért magam játszok ve!e!

A gyanakvó férj.

Otthon.

— Te Juczi. . nesze egy rapogós szép ój florin! Ha gyön o lojdenánd ór, rügtün elszaladsz hozám o kávéházba és megsógod!

A kávéházban.

— Nagyságos ur! . . . Ott a lajdinánd ur!
— Mit! ? . . . Há? ! . . . Ott van! ? . . . Hah! . . . Jolázat! . . .
Rohonok haza! . . . Flekelesz, játszok oz otólsó hot maj-sztert!

ÜLETLEN GOMBOK.

Rendőri nevek.*)

— Egy ordinánzos andrás kihullajtotta a tarsolyából, onnan tudólnak. —

I. Államférfiak.

Nyomban az első oldalon íme ezek diszelegnek:
Berzeviczy, Fabiny, Bedekovichre Baross.

II. Költők.

Költők csak bizony egyen vannak! Mert az írásom
Nem ismervén mást, említi *Kisfaludyt.*

III. Különlegességek.

Lassu, Kamasz, Csiba, Csendes, Bús, Hegedűs meg a Tánzos,
Csörgő, Ménkü, Labancz, Vella, Zsidó s a Szakál.
Ferde, Bajusz . . . Már nincs több, mind kifogyott eme sorban.
Majd oda biggyesztjük, hogy ha kerül fia még.

*) Authenticomicumok.

IV. Állatok.

Sass, Kakas és Bárány, Farkas, Szunyogh, Hangya, Veréb, Csik.
Bús Kocza vaczka ölen. Kánya repül egyedül.

V. Ételek, italok és fűszerek.

Hus, Bor, Sóós, Borsó, Bors, Vay, Keserő Savanyóval,
Pálinkásra Boros, Zsemlye, Haluska, Leves.

Impromptu.

É
Világon kerre
Megle
Mi á
S így egyszer mege
Hogy szóba kerül á

} SIK

MONOKIES.

A feleségtelen felség.

A csinos botránynak
Végül végre vége,
A jó szerb Milánnak
Nincs már felesége.

S ő, kit nagyon vágott
Papucsá egy szépnék;
Szabad; s szabadságot
Ad most a szerb népnek.

A szép asszony kedvét
Sohase kereste.
Az szép szeme nedvét
Sirta minden este.

A derék Milánnak
Feje helyén áll már.
Egész Szerbiának
Bezűg kúrál már.

Senki rá nem kérte
S bilincseket tördel —
Úgy látszik, beérte
Az egy válópörrel.

„Meggzólalás.”

Jöttem, mentem, ettem, ittam,
láttam, győztem, sirtam, irtam, bírok
s irok.

Bírok Erdélyben földdel, füvel,
fával, vízzel, úttal, kúttal, nyaraló-
val, telelővel és delelővel.

Irok tárczát, mert a nyaralóm-
ban még nincs elég vizem, pedig ott
egy egész medenczével köll nekem.
Nem fakad a talajból, — fakadjon
a tárczából. Azért irok nem any-
nyira vigan, mint inkább higan.

De kottából irni nem tudok.
Nem tányérozok. Ez cigány tempó.

De tárczázok — már hogy pénztárczázok. Könyvből
muzsikálni nem tudok. Hanem pohárból enni, tálból
inni, hasból beszélni, fából vaskarikát, lóból szalámit,
karlista köpönyegből garibaldi-inget, bolhából elefántot
Hugó Viktorból jó czimborát, Shakespeareből puszi-
pajtást csinálni, azt tudok.

Vérezni a hazáért, szabadságáért, egyenlőségért,
testvériségért 7915 csatákban — ezt is tudok.

A kutya jákheczok rám támadnak s azt mondják,
hogy csak 7914 volt az, mert a 7915-ikben csupán mint
a hadak főszalámisa vettem részt — s üttetik velem a
nagy dobot szalámival.

Hát mit akarnak ezzel? Hát nem éppen ez a
7915-ik ütközet volt a híres szalámisi csata? S ha én
vagyok a főszalámis, abból csak az világos, hogy ott én
vittem a fővezérletet s nem *Miltiades* (mindig csak kedé-
lyesen *Miltyunak* hittam, az apját is ismertem, jóra-
való oláh szekeres volt s egy darab szalonáért mindig oda-
adta volna az egész Dákoromániát) — de én nyertem
meg a szalámisi csatát.

No jákheczok, most lefőztelek benneteket. Külön-
ben is esztersaktoló hunczut népség vagytok. De hiába

véreztem a szabadságért és egyenlőségért, titeket nem
szabad mind egyenlően agyon csapkodni; nagyon sok a
pénzetek, megvesztegettek mindenkit, vigyen el ben-
neteket az ördög.

Palermóban az emigráció alatt megpenditettem
ezt az eszmét. Szokrates, Garibaldi Menotti, Sczipió Afri-
kánus, Mongolfi, Gustav Adolf, Montefiore, Washing-
ton, Las Casas, Esseks gróf, Csátár Zsigó, Tell Vilmos,
Kuoni pásztor — s a télen-nyáron egy kabáthban járó
Stüssi vadász, mind a kezemet szorongatták s élénken
helyeselték. Rudenz Ulrik azonban elárult bennünket,
jött a zsandár s azt mondta »es ist Policzájstunde« —
szétmentünk s a dolog abban maradt. Később Deák
Ferencznek irtam meg levélben az Angol királynéba,
jönak is találta, de Kandó Kálmán lebeszélte.

Az angol királynét jól ismertem már lánykorában
is, amikor pedig férjhez ment jó bruderemhez, Albrecht
princzhöz, én voltam a vőfelye s olyan magyaros kopogó-
st jártam vele, hogy a czipósarka is lemaradt, — a
czipósarkot ma is őrzöm, halálom után az erdélyi muze-
umra testálok, ne mondják, hogy semmi sem maradt
utánam. Még most is járnánk azt a kopogóst, de a leg-
közelebbi hajóval Samarkandba kellett utaznom, hol
kiütött a szabadságharcz, a püspököt elkergették, az
emberi jogokat kikiáltották, torlaszokat emeltek, emele-
teket torlaszoltak, a nép a katonákkal az utcán fráter-
nizált, folyt a bor, sör, pálinka, kávé, thea, puncs és
a csája.

Mit tettem itt, azt mondja el Ránké's Veltge-
sihte; — de miért miért nem, mikor már innen is haza-
tértem s irtam, mert a skribler mánia családi bajunk
s tőlünk került ki az a népszerű vers is, hogy:

»Fujnak az őszi szelek.
Mít műveltek verebek?
Irta Teleki Elek« —

egy klikk összeesküdt ellenem, s a helyett, hogy fölfelé
segitettek volna engem a Parnassusra, azzal vesződtek,
hogy elnevezték *Zichy Jenőt Reklám grófnak* s engem
bele löktek abba a rögeszmébe, hogy Reklám gróf az én
vagyok, pedig tudhatnák a jákheczok, hogy Reklám nem
is gróf, hanem könyves zsidó Lipcsében, a Klám grófok
pedig osztrák mágnások és nem Re-Clámok, hanem
Clám-Martinitzok, jó kenyeres pajtásaim, atyámfiai —
no de azért mégis hunczut a német.

Akartátok, hogy megzólaljak, ime megzólaltam
s ezentul irom majd az ehez hasonló tárczákat, melyek
mind a »fons sapientiae«-ból fakadnak.

Upré, bugyogj bölcseség!

ENCYCLOPEDIA.

Zsebrák = ebben szenved a S. V. zsebe. — Tüntelő = a
tolvaj. — Napfogyatkozás = szökőév utáni közönséges év. —
Borostyán = italos. — Hozomány = kártyaadósság. —
Ragyogó = szeplős. — Zsidó = felperes. — Magyaróvár =
Vajda-Hunyad. — Szindrvány = csutora. — Himbál = muri.

Véd törvény reformok.

— A közel jövőből. —

Franciaia.

1. §.

A szolgálati idő tart a 20-dik évtől a 60-ikig.

2. §.

Mindenki egész életén át évenként nyolcz hónapig szolgál, a többi négy hónap alatt megkeresheti azt, amivel családját fentartja.

3. §.

Házasodni senkinek sem szabad 50 éves kora előtt, hogy el ne puhljon.

4. §.

Tekintve, hogy a betegség sok időt vesz el az exercizozástól, a betegeskedést csak az elkerülhetetlenül szükséges időtartamra kell szorítani, miért is katonaköteles (és mindenki az) kötelezettségének ideje alatt évenként legfőlebb egy hónapig lehet beteg.

Német.

1. §.

A szolgálati idő tart a 10-ik évtől a 70-ikig.

2. §.

Mindenki évenként 10 hónapig szolgál egész életén keresztül, s a fenmaradt két hónap alatt tartozik bekeresni annyit, amennyivel családját és magát is fentartja, mert a megszappant állami kincstár zsoldot nem fizethet.

3. §.

Házasodni csak 60 éves korban engedtetik meg, de köteles legalább két rekrutával ajándékozni meg a hazát.

4. §.

Hogy megmutassuk született katoná voltunkat, tiltsuk meg nőknek, hogy beteges gyermeket szüljenek. Akkor aztán exercizozhat a nemzet születésétől haláláig egész nap.

Nálunk.

1. §.

A szolgálati idő tart 1 évtől 90 évig.

2. §.

Ha már francia és német így licitál, mi se tehetünk egyebet. Ergo szolgáljon nálunk mindenki évente 11 hónapig és két hétig. A fenmaradó két hét alatt tartozzék annyit keresni, a mennyivel nemcsak családját és magát fentartja, hanem legalább rangja szerint 10—100 frttal a hadi költséghez is hozzájárul.

3. §.

Ne házasodhassék nálunk a katonaköteles egyáltalán, de azért produkáljon törvényes gyermekeket, hogy a hadsereg anyaga csorbát ne szenvedjen.

4. §.

Meghalni csak engedély mellett szabad béke időben. Aki magát ily oklevéllel nem igazolja, feltűmasztatik, hogy még tíz évig pótexercizozzék. Halálozási engedély nem adatik, míg az illető teljesen hasznavehetetlen nem lett.

Reb Menachem Cziczeszbeischer

szörnyű átkozódásaiból.

— Menekedjél meg ed nojd veszedelemtül. . . de mindennop!

— Horogozzanak te érted!

— O Pálmai nodsága otánozzon tégedet!

— Köngyő ledjen neked o füld!

— Ledjél te ed színész, és sopán sok akkor edjél, ha o poblikom rohádt olmákat dabál te neked o színpodra.

— Vigye isten olejan mogosra a dolgodat, hojd o folu ménese vágtosson el o lábod olott!

— O Hoszter meg o Sovonyó oreságok ledjenek te tüled o mentü tonók!

— O szegedini áltelános tokarékpéndztár főzesse ki 50.000 florinos betétedet bács-kólai okeziákban!

— O czár kíséretében tedjél te ed kéjótazást!

— O Reiczter bonkigezgotó oreság ledjen te tüled o meyváltú!

— Sónya feleségt kopjál és oz arad-temesvári vasóton sinoljál o te nászotozásodat!

— Irjál rosz drámát és o Rákosi oreság fogjon o te pártadat!

Pályázat.

Megfejtendő a következő kérdés:

Mi az oka annak, hogy a berlini poszkiszlisek olyan hamar kézre kerültek? Vajjon a poszkiszlisek ügyetlennek-e magyar kollegáinknál, vagy a berlini rendőrség ügyesebb-e a m. kir.-inál?

Pályadíj: egy szabadon választható poszkiszli.

Pályázati határidő: az a nap, melyen az első magy. nagy poszkiszli megtalálódik.

Az első magyar rendőrségileg körözött takaré- és poszkiszli mernök szövetezet.

Sanyaró Vendel nyögései.

— Olvastam, hogy egy hivatalnokot, aki az oklevelek bélyegeit magánál felejtette s ezen a réven jókora summát szerzett, a Curia csak 10 frt bírságra ítélte, s most négy évi szünet után ismét bevonult a hivatalába. Persze, a bélyegeket csak megnyalogatni, mint a hogy szoktam én: ezzel nem sokra megy az ember.

— Uj enigma. Mit csinál az a sovány Bernhardt Sára az ő zsiros jövedelmeivel?

— Ha az éhen halás természetellenes, — az éhen megélés legalább is természetfölötti dolog. Ez az én egyetlen büszkeségem.

— Hónapos szobára napidíjamból, napi szállásomra havi gázsimból nem futja.

— Ádám is bizonyosan napidíjas volt, ha egy almáért a paradicsomot is feláldozta.

— Ha kétszersültet tudnak csinálni, készítenének már egyszer valami kétszermegéhetőt is.

— Koroghgy szerint az astronomia a világegyetem, a gastronomia pedig az egyetemi világ tudománya. — Már meg mire való ez az üres henczegés?

— Valjon igazán szereti-e a kanári a sárgarépat? Én akár a sárgarépat is megenném, füttyülnék is hozzája.

Kezdve a csöpp csecsemőn: a család him tagjai végig
Szolgálják a hazát s védik az ellen előtt.

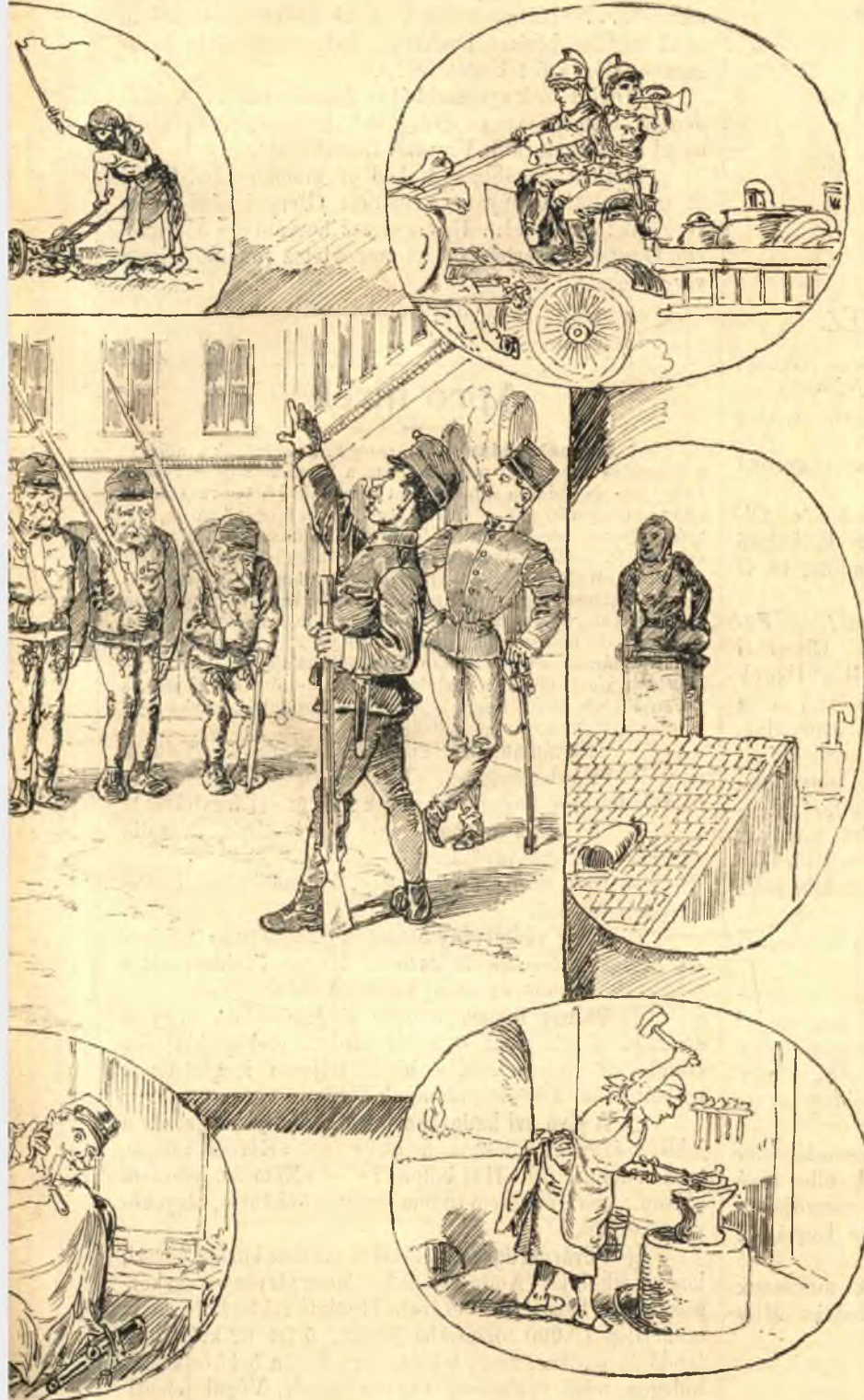
Míg a szopóstud a dédig mind forgatja a fegyvert

S káplár dörgi: »Vigyázz! . Arczhoz, ebadta t.. Tüzelj! <--

Addig anyánk, nénénk, a h
(Mennyire telhetik) — im,
Marhát vágja, borozdát dön
Fújja a bumberdót mint z

LESSÉG.

jövöböl. —

s a feleség nagy igyekve
végzi a férfi művét.
tüzet olt, kaput őriz,
munkabéli tag,

Tiszt urakat takarosra beretvál, gyúrja a patkót,
Kéményben kotorász s mászik a ház födelén.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Abszentiüs.

— Mióta a »Hanglit« bezárták, azóta én teljesen le vagyok — »hanglizva.«

— Komiszul dolgoznak azok a suajderek! Az emberről lefoszlik a kabát még mielőtt ki volna fizetve!

— Operákban holmi »szender dal«-okkal szokták legyúrni egyik-másik szereplőt. Hanem a dolog vége mégis csak az, hogy az alvó hős felriad a nagy trombiták skandalumátul, aztán elkezd dühöngni. Ugy kell az élheteretlen komponistáknak! Miért nem muzsikálnak el altatóul egy Sággy-féle osztrájkogi előadást? Attul még Othellót is téli álomba lehet ringatni.

— Különben én már rég csodálkozom azon, hogy azokat az előadásokat elhanyagolja a chloroformozó orvostudomány.

— Blank Béla és Skatindli Náczi duelláltak a napokban. Ok: tyukszemre taposás. Náczi szakértő segédnek maga mellé vette Rosner urat, a Haris-bazári tyukszemészt.

— Nem veszem észre az új közoktatási miniszter hivatalba lépésének sokat hangoztatott »üdvös hatásait«. Megint csak elhasaltam a szigorlaton.

— Szörnyü sok vizsga esik most az egyetemen. Ó sors! A mostani nemzedék nem ért meg engemet...

A t. Háznak —

Seiffensteiner Salamonja: *Wahrmann Mór.*Tarjagoss Illése: *b. Orbán Balázs.*Tütán Laczija: *Ábrányi Kornél.*Mokány Bercsije: *Beöthy Algernon.*Bukovay Abszija: *Fenyvessy Franczi.*Hombár Mihályja: *Ilodossy Imre.*Suttyomberky Dáriusa: *Fackh Károly.*Krawelhuber Tóbiása: *Steinacker Odön.*Monoclese: *Csernátony Lajos.*Mihaszna Andrása: *Kovács Laczi.*

TINIKE LEVELE BIRIKÉHEZ.

Egy szó nyilatott a hazán keresztül,
Egy röpke szóban annyi fájdalom.

(Torkos L. »Olvasókönyv.« 14. old.)

Kebel szentélyem egyetlen
Birije!

»Nem lesz jogászbál!« Ol-
vastad? Hallottad? E kábitó
szavak sulya alatt tudom, te is
összeomoltál!

Nem lesz jogászbál! — Füle-
lembe zúg, midőn Clementi
utálatos szonátáit kell gyakorol-
nom. Almaimban kísért, ha a
»Háztartástanon« elszunyadok.

Tollamból ez folyik, midőn Lehelváry ur magyar dolgo-
zatát írom: »a nő hivatásáról a salonban, a konyhában
és a gyermekszobában«. Mindig csak ez a rémhir lebeg-
czikázik előttem, zeng-bong bennem. Miért tanuljuk
tehát mi az »Erkölcstan«-ban, hogy őrizzük meg ideálja-
inkat? Mi az ideál, ha nincs jogászbál? Rimelek, mert
rémülök.

Oh gúny!... Mert ugy határozta el a családi
tanács, hogy az idén bemutattatom.

Tudom, hogy a magyarban nem szokásos a szen-
vedő igeforma. De ha én szenvedek, szenvedjen az ige is!

Tehát az idén sem! Ah, egyetlen vigaszom, hogy
szobácskámban verslábammat fogom tánczoltatni, s hogy
helyettem agyam kering majd. Milyen boldogság az
örület!

S öldöklő bánatomban az a csepp vigasztalás sem
jut, hogy valami ostoba gymnazista gyerek föbe lőné
magát miattam Vörösmarty összes művei szerzőjének
sirján!... Mért csak mindig annak a Blaha Lujzának
jut ilyen szerencse?

Többet nem tudok... fájdalomnak nincsenek
hangjai. Osztályrészem csak egy nagy sóhajlás. Mily
igazán dalolja Bajza a magáéban:

Multadban nincs öröm
Jövődben nincs remény....

(»Sóhajlás« Olv. kö. yv. 45. 1.)

Ez az én végzetem.

Ha elgondolom, hogy Bukovay Abszi indítványára
döntötték le a jogászbált!... Csak befagyna már a tó!

Kiengedne szívem — s nyilazó keserűségét rálövelné a
gyalázatosra!... Csak merjen az ablakaink alatt el-
menni!... Hátat fordítok neki (bébé derekamban
most maillot betétet hordok) s letipornám ádáz hara-
gomnak dárdázó tekintetével!..

Megint csak gyermekbál!.. A min-
denség tragédiájának gyászával keblemben ugráljak
azzal a kiállhatatlan Vigyázó Laczikával!..

Mentek Saráhbba? Neked jó mamád van! De az
én gyámoltalan anyám a gyűlölt Czenczi néni fékén
vergődik! Iszonyú!.. Ugy-e eljössz hozzám s a Margue-
rite Gautier toilettejeivel irt csepegtetsz vonagló szívem
verző sebeire!

Görccsös öleléssel

TINID.

Pró hírek.

† **Személyi hírek.** *Fenyvessy Franczi* bájnok s nőigéző
a »Jó szív« érdekében ma sétát tett a Váczi-utcán. — *Polónyi*
Géza vér- és vádtanu szintén részt vesz a jövő héten rendezendő
»Kurjantó« versenyen. — *Paczal Gyuri* le- és felmenő rokon, jog-
utód, alperes, utonc, elem elnök és volt dunai tündér, ma ide
érkezett. — *Zichy Jenő* gr. rövidesen elhagyja hazánkat s már
utasította *Waldapfel Fülöp* fegyvernökét, hogy a »Szt-Grál«
visszafoglalására tegyen meg minden előintézkedést. Távozásakor
a nemes ipargróf *Muncki Bencki* bandájával muzsikáltatta magát.
A »Parcival« motívumaiból szedett »Bayreuthi kopogós« a gróf
kedvenc tánca lett. — *Pothrohágyi Südeő Kajetán* a kőbányai
»Sertés-egylet« disz-, a helybeli »Garas«-szövetkezet pót-, a
»Czefre«-klub disz-pótagja eljegyezte *Máros Juliát*, a tehénfejé-
szeti mesteriskola volt növendékét.

»Föltámadunk!« kiáltották az illavai zendülők
az ítélet kihirdetése után. »Mert az élethossziglan tartó
bürtönbüntetés hegyébe kaptunk még öt évi feyházat!«

± **A szerb egyház** »autokefál«-ságát *Natalia*
»önfeji«-nek magyarazza.

± **Nem italméresi jogról** — hanem *italivási köte-*
lességről van szó.

= **Az új védtörvény** életbe léptetése után egyéve-
sek helyett kétévesek is lesznek. Megered tehát majd a
kétévesek versenye az arany kardbojt után.

† **Baross Gábor**, miután meggyőződött, hogy a
szolnoki új hidon az ő nevét hirdető emléktábla elég
szembeötlő helyen van, a hidat teljesen megfelelőnek
nyilvánítván, a közforgalomnak átadta.

> **A jövő évi hadgyakorlatról.** »Hallja maga, ott a
jobb szárnyon, micsoda maga?« — »Kérem alásan,
nem tudom!« — »Hát bolond?« — »Nem én, jelentem
alásan. Azért még sem tudom egyéves önkéntes vagyok-e
vagy kétéves.«

± **Fővárosi ügyek.** A főváros tanácsa közhirré teszi,
hogy faiskoláját (Andrássy-ut 1—50) a járványos aszkró-
ság miatt kénytelen bezárni. E miatt fakészletét, mely
eredetileg 10,000 forintjába került, 5 frt 62 krért haj-
landó átengedni; amit, tekintettel a korán bekövetkezett
hidegre, mint fűtőanyag nagyon megér. Végül jelenti,
hogy még néhány gyermekkertészre szüksége volna.

© **Bernhard Sáránál** csak azok az élczek sová-
nyabbak, melyeket róla mondanak.

Vöröshegyi Dávid ur levele.

Tojáss Dániel okleveles gazdatisztemnek.

Palais Montrouge, 23 octobre.

Tajáss!

Akár Ostendéből, akár Furedből irok — akár itt a palaismba, akár kint a nemesi birtokon prédigolok magának fensöp felfogachet a magasap théorie rurale vivemagne-ai felől — maga csak integet a fejjel, amely után nagy luxus adót kellene fizetni magának, mert az a goljó, amit a vállalai közt hord, egy nagy fényözés magánál.

Mert mit ér az nekem, ha az én repczem szép és a szomszédé nem hernyós? Ha tőlem a dohagne selyem finom, a szomszédé pedig nem gorombó? Amig ilyen sublime szempontra nem törexik fel, Tajás, magától minden iparkodás anyit ér mint egy föletlen gomba.

Ami illet a fogatlan ököröket, én nem eladom őket, mert ezek sokkal kevesebt esznek mint a jó fogúak — mayd eladás idején hajtson be őket Czibaquera és a Paklovecz fogorvossal tétessen be nekik hamis fogs.

Mikor maga a lóherésben járt, magának mindig csak a nép nóta jár az eszibe és éneklí a lóheretyutyú dalt, a helyett hogy gondoskodná róla felpoffasztani ezt a tacarmagnet — mert ha a lóhere poffaszt: mennyivel inkább lehet poffasztani fel ötet magát — de eztet maga nem ért, Tajás!

A német oconomok nekem beszéltek, hogy a hamó a földekre hasznos. Parancsoljon a cselédeknek, hogy mindenap más más tableaun főzenek — ugy nem kell külön kiszálítani a hamut, amitól a talay javól — ja wol! (Eztet maga megint nem ért.)

A zabszalmát jól kelfelhasználni — a telivér ló csak ógy rászoktatni lehet, mintha volná paraszt ivadèque. Megvan a szalmának a zab íz és az álat remenyili hogy alatta van a zabszem és leeszi magát, és mire leér már jól is lakott. Ilyenekre maga sohasem rájón, Tajás!

És most figyeljen! Ismét egy génial eszme hayt ki belőlem. Erre csak egyedül a kéquér képes.

Tajás! Halota maga a hírit a John Kellytől? Ugy-i nem? Honan is halota volna! Az egy ógy nevezetó amerikánus, ami kitalált, hogy a hang egy erő. Óriási reform tervek bogyborékolnak benem. Mínyárt tavaszkor a Chriemhilda Buttermilch, az éjszaknémeti gouvernante a jermekeim melet, a séplügéppel öszekapcsolt zangorán fog játszani a prière d'une vierget, ami fog pótolni 6 lóerőt; és a dr. Fürchtgott Sylbenfresser — adig talán kijójolva lesz anak a garombo Czákónak a leczkéjítől — mikor fog adni violín leczkét a Toknyoskának, mazgásba hoznak ed kézi malomt. Képzaljen eztet az erő kifeytést és költségtakoritást! Adig is maga tesz elüpróbokat, és

bele káromkodik a vizemeló masinba, és amely béres csak akar korjongatni és leány donolni, mind öszkeapsol valami gazdasági gépel, hogy kárba ne veszen a hang-erő! Nos, Tajás! Tegyen a botját az ála alá, hogy ne leessen!

Amivel vagyok

a maga kegyes oraság
DÁVID V. WEWREWSSHEGY.

U. i. Micsoda hazugság az a Ágnesel? Alá ne merjen fogni magát janósítani magátul a Nagyságos Uraság! Az ú legujabb bábai cursusára én nem bánom, adhattam a péndzt, de nem az erüt. Inditson vizsgálatot, csináljon ki magát a porbul és fogjon be a száját.

V. FÖNTEBBY.

Csalódás.

Passiflora k. a. — Olvasom, hogy megházasodott a kínai császár!.. Ismét egy nőtelen férfival kevesebb!..

(Népszinház.) »Magduska öröksége« rászállt a népszinházra s ez meggyarapodik bele. Milyen jó pusztai levegő járja át, milyen jóleső földszag árad belőle! Hatásának jótékonyasága vetekedik a jótékony Röck Szilárd hagyatékával. Édes magyar beszéd üsttje, édes magyar dalok aranya peng abban. Csak egy dolog bántotta a közönséget: hogy az ő Blahája meghal. Ennek nem szabad megtörténnie! Pedig ez az ő haláljelenete hosszu életre van hivatva.

Sántha, a jó Miska is jubilált. Az inasok fejedelme is 25 éve, hogy szolgálva uralkodik. Hajdu szerepeiben a sarkantyú szerény, de tiszta pengése példázza az ő szerény, tiszta művészi pályafutását. Soká ragyogjanak még az ő liberájának czimeres gombjai!

Két beadvány.

— Regale megváltás előtt. —

Tekintetes Adókiivető Bizottság!

Sajnosan érintett azon égbekiáltó eljárás, hogy a jóságaimhoz tartozó regálék után engem évi 50 frt adóval terheltek meg.

Vajjon mit gondol a Tek. Adókiivető Bizottság? Talán azt, hogy az eltiportatni szándékolt féreg nem emeli majd föl fejét?

Nem úgy, Tek. Adókiivető és Honpolgárgyötrő bizottság! Én fölszisszenek és protestálok e példátlan megterhelhetése ellen oly polgárnak, kinek regáléja évek óta köztudomás szerint ugyszólván semmit, jobban mondva a semminél is kevesebbet jövedelmez.

Azonban ne gondolja a Tek. Adókiivető Bizottság, hogy ismeretes hazafiságom és őseimtől örökölt lelkes áldozatkészségem vonakodik az állami terhek viselésétől.

Szeretek, akarok és fogok áldozni hazámért s ennél fogva, ámbár régáléim a semminél is kevesebbet jövedelmeznek, én tehát mitsem tartoznám adó fejében fizetni: hajlandó vagyok mégis évi 4 frt 50 krajczár adóterhet magamra vállalni.

A Tek. Bizottságnak
kész szolgálja

Potyomándi Kajató Boldizsár.

— Regale megváltás után. —

Nagyméltóságú m. k. Pénzügyminiszterium!

Mély megbotránykozással vettem azon értesítést, hogy a felszólamlási bizottság az én regalém után csakis 5000 frt váltságot akar adni.

Hallatlan eljárás! Hát odáig jutott imádva szeretett hazánk, hogy az állampolgár legdrágább, legbecsesb, tulajdonát kárpótálás nélkül eltulajdonítja? Annnyira süllyedt volna Magyarország a jelenlegi kormány alatt, hogy koldusbotra akarják juttatni a honfiakat csupán politikai boszúból? Igen, mert ez egyébként nem lehet boszúnál. A feleségem nagybátyja függetlenségi elveket vall, s ezt akarják én rajtam megtorolni.

Ha van tisztesség a kormányban: az én regalémat, mely legalacsonyabb számítás szerint évi 4000 frtot jövedelmezett, 100,000 forinttal tartoznék beváltani.

Azonban ne gondolja Excellentiád, hogy én az állam zsirján akarom magamat hizlalni. Ismeretes hazafiságom és őseimtől örökölt lelkes áldozatkészségem megóv ugyan a gyantától, mindamelllett beérem 80,000 frtnyi kártérítéssel.

Amennyiben e jogos követelésemet, mert tán régebbi bevállásaimmal nem vág össze, a kormány teljesíteni vonakodik: a politikai üldözés bélyegét fogja homlokára sütni a jelen s az utókor előtt is.

A n. m. Miniszteriumnak
kész szolgálja

Potyomándi Kajató Boldizsár.

Közigazgatási kérdés.

- Az előjáróságoknál mi a rendes állapot?
- A rendetlen.
- Helyes!

Hurbide. Ásatag tréfáját talán fényes őse, Montezuma azték császár sírjából fejtette ki. Ovatosan félretettük bár, legott porrá omolva hullott bele a papir mausoleumba. — Nemo. »D. A. csók- és kacsintó ügynök« névjegyét vettük s magunk is tünődünk felette: ez »élcz«-ben a lélaság nagyobb-e mint az együgyűség? — Mene-laos. A jó öreg hős csalódik: a »Reklám gróf« nem őt, hanem fényes ábrázatu jóakarónkat Z. J. grótot illeti. Két éve mult, hogy hallgat róla a »B. J.« S mintha feje ez idő alatt Abubekr büvös vedrében lett volna: az egész időt átaludta s csak most ocsudott fel. Az egészben furcsa az, hogy — mint annak idején lapunkban közölt saját levele bizonyítja — nem találta a parodiát oly silánynak. Idézte is rá az egyszeri örményt, kinek hangját az élelmzési tábornok egy barátja oly jól utánzá, hogy mikor az a boltjába lépve hallotta, ezt kérdezé: »Vajon ki beszélt itt az én szájjammal?« Hogy a »B. J.« mért hallgat róla harmadfél estzendő óta: ezt a szerkesztő egy loyális levélben a hősnek megírta, ki arra az említett sorokban válaszolt is. S most, ennyi idő után, nagy keserűség; aztán szerény védekezés az ellen, hogy mit tehet ő róla, hogy Garibaldival ő szabadította fel Olaszországot s hullott el Tarjagos Illés bátyánkkal szazegy csatán? Valóban nem értjük. — Volapük. Az előző üzenet önnek is szól. — K—cs K—n. Dolgozó társaink közt van Kovács, Karsai, Kugler, Keszely, Kodrus Kálmán, Károly, Kristóf, Keresztély, Kelemen. Már most ha ezek egyikének üzenünk, szükre szabott helyünk s a discretio nem engedi, hogy teljes nevöket írjuk ki s csak a kezdő betűiket jegezzük ide. Mit tudjuk már most, a sok K. K. között kit illetett a multkori üzenetünk? Önt semmikép, mikor csakis köszönettel tartozunk eddigi hűséges és tartalmas munkásságáért. Valamivel több kritika s valamivel kevesebb érzékenység mindkettőnket megkímélhetett volna a kellemetlen magyarazattól. — Görög d. Ne feledje, hogy a hét története s az alkalmiak első sorban foglalják el lapunkat. A többi csak tér nyíltával kerül bele. Ezért tehát: »vorwärts mit frischem Muth!« A mostaniakból is válogatunk. — R. Többnyire beváltak. — Alel. Nehánya mulatságos. — M. J. Épen csak egy sorocskát leltünk a sokban. — Dr P. S. Ügyes. — Simplicius. Az efféle apróságokat csak akkor és ott szoktuk közölni a mikor s a hol helye szorul. Annak idején azonban bizonyára ment önnek üzenet. — Anc. Mart. Angol élczlapok közül legkiválóbb a »Punch«. Társai: »Judy«, »Moonshine«, »Tomahawk«. Többet nem ismerünk, bár lesz még elég. Az olaszok közt legelterjedtebb a »Pasquino«. Társai, ha jól emlékszünk, »Rana«, »Fischietto«. Tökéletességre ez a névsor nem tarthat számot. Az említett közlöny címzen írni elég. Ott majd megkapja a felvilágosítást. Apróságaiából nehányat. — Ging. Besoroztuk. — Adria. Nem elmések. — Frks. Mint korábban járt társai közt, ezekben is leltünk néhány sikerületet. Az ilyesmiket azonban csak tér kerülten adhatjuk ki. Utmutatást »idézetek« szerkesztésére? Ugyan! — G. B. Mért e hosszú hallgatás? Concentratio vagy szórakozottság? — K. I. F. Nem lehetünk önnel egy véleményen. Egyik sem használható. — W. J. Kényszeredett tréfa. — Ábra H. Nem rozsz. S ez nagy hibája. — T. L. (Hessen.) Élczlap nem keresi a külföldi tudósításokat. Ha ott a csendes Marburgban valami vig bogár zümmögne a fejében: csipje meg s küldje be. Ezt köszönettel vesszük. — Ujonez. Nagyon az. Erős exercitium és fegyelem ajánlatosak. — W. Á. A jövő hétre maradt. Üdv!

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.